

اصفهان جناب میرزا هاشم دادحضرت پیکر حضرت علیہ السلام

هو اته

۱۶۹

ای ثابت بر بیان افضل و موهبت پروردگار امیدوارم که احواله موقی بخدمت دربار
اموزگار باشی دمی نیسانی و نفسی براحت سخنی بلکه مدلت حیات در سیل نجات بکوشی
و هر طالبی را کاس هایت بتوشانی آمه اللہ المقربہ مریم سلطان راحیت عبد البهاء برلن
و پنجین آفاضیا و امه اللہ طوبی و امه اللہ قدسیتیه و این ائمہ اکلا از قبل این سخونی این
نمای و جناب کربلای حسین راحیت مشتاقانه بعد البهاء ابلاغ نماحال حکمت
افتتاحی حضور نمی نماید و پیش از این فرصت نکارش به علیکم التحیۃ و لذت آ

فع

اصفهان جناب خان جناب آقا سید محمد جواد جناب میرزا احمد شیخ^۳ جناب میرزا عبّان^۴ جناب^۵
جناب آقا سید زین العابدین جناب آقا سید عبد الغنی جناب میرزا عبّان^۶ جناب میرزا
فرج اته جناب میرزا عبّان^۷ فان جناب سید امام^۸ جناب بزرگ امیاء اللہ
جناب میرزا هاشم صهر جناب شیخ سلطان جناب قاسم^۹ ادی
بنابر آقا سید موسی صدیق^{۱۰} بنابر آقا علیه السلام

هو اته

ای یادگاران عبدالبها، چندی بود که خاطر این آواره از بلایای واردہ برآولیای حق آرزد پوچشید.
 و هر دم گلکوت قدم‌اله وزاری مینمود و راه‌خیز و پیغامبر ای پیغمبر که ای پروردگار جمیعت ابرار پیر
 گشت و مخالف انس از میان برآفتد په شود که فعل جدیدی نباشد و ماید بدینی پیغامی تایاران گشتن
 گردند و محل نسرا بسراج ذکرت روشن نمایند ای خداوند این پرگانده‌گی مپسند وای
 هرمان این حزب پریا از جمیع فرما تا آنکه بزم جلد رسیده و مرده الغت آن انجمن سبب
 خفت خزن شدید شد از رب فرید آرزوی این قلب برجیح آنست که با ران محترم هر دم گل
 حکمت در محل قدس‌آدم گردند و بذکر جای قدم حات آزاره نمایند و سبب شوق و ذوق وظرف
 بگد بگرگردند تا بشارت جهان انسانیت را خلعت جدید نخند و همکل عالم را در ای بیان شو
 ای باران این عبدالبها، همواره از مصائب و بلایای شدید مخروق و منزه است ول این همیت
 نصیب هر مردم نگردد زیرا این بلا بهره اهل دنیاست و این محن و الام مخصوص کرام است
 هر چهست بگذرد ول عاقبت موهبت بمر عاشقان جمال کبریا و مشتاقان روی جمال اینی رو
 لاجائه الشدا ای هشم منتبین پیک را بزیر از عبدالبها، نهایت محبت و هربان ابلاغ نما
 و کوهرخه ای چند تبلیک کنند غذیب کشانش خ ده در ایت و آسایش خواهید یافت

وعلیکم الجنة والشہادع من ذہب

اصفیان جانب حاجی میاں سید سدھی اعلیٰ پیارہ ائمہ الابی

ہواتہ

۱۷۱

ای ثابت بر پیان نامہ شاہ سید مصطفیٰ دلیل جمل بثبوت بر امر نورین بود احمد تقدیر حنفی
موقعی کہ جو لائکا ہے خداوند بود نعمتی مسیح کے لیے عومن و عغایت حق در نہایت بثبوت و ظہیر
آن قریہ در ایام حضرت مقصود مور دال طاف بود حال نیز امید دیداً است کہ بہت وروجات
پاران با وفا معمور و نظر الطاف مسونگر کرد تا تو ایند کبوشید کہ سده صد و گردد و نعمتی در
نیابت انقطاع و مقدار و توانا و منجد ب ملکوت ابی و مر قرج دین الله مسیح شوند آما
مسئله اقران صلبیہ امام رضا امام بیرون افضل الله سلیل سید برکات بیار مبارک است و هرچہ
در پیش شما از حقوق موجود بہماها صرف این عروی نمائید حضرت شیخ سلمان ثانی اثنین سلطان
فارسی بود بلکہ در خدمت پیشتر موقوف آنچہ در حق خانمان او مجری گردید خدمت مبرکگاه ایشان
و شبادر این سالما احراب ستمکاران دست تطاول گشوند و آنچہ تو انتد قصور نمودند و عبداً
مسائز از این وقایع جانکدار ولی هرچہ واقع در سیل دلبر آفاق بوده لہذا باید شما در سیل تسلیم
ورضا سلوک نمائید در این سالما می جدال و قال جمیع اہل عالم در اشد و بال علی اخسوسی بیان
کہ سوره

که مورد جمیع آنات شدند ولی مشکالت آنان در بین نفس و بھوی و آمار حمات اجبار عبودیت
در کاه کبرای آن روزا محسوب بسوں دنیا و این محنت و آلام معدود از جانشانی در راه حضرت
بیان آئسہ بین تفاوت ره از کجا سرت نایکجا و یکمیع اجرا فرد افراد از قبل من نهایت شنید
ابلاع دارید و علیک البهاء الابی ۳۴ صفر ۳۴۹ بعد البهاء عیسیٰ^{تیریه}
اصفهان بواسطہ جانب میرزا ماشیم فریدن اجتای الی علیهم بیان آئسہ الابی
جانب میرزا احمد خان جانب لہ راسب جانب حسین خان جانب شیخ حسین جانب
محمد علی جانب درویش علی جانب افرا رضا جانب محراب بیک جانب آقا باقر جانب
ملحاسین جانب محمد رضا جانب ملتحم علی جانب میرزا محمود جعفر جانب میرزا احمد کاپ
جانب علی اکبر خان علیهم بیان آئسہ الابی
هو اتسد

ای یاران الی شکر کنیت خدار اکہ موردنظر غایت شدید و مظہر الطاف حضرت اخذت
از پرتوہی روشن گشتید و بر شکات سحاب غایت پر طراوت و لطافت اندر این کاٹش
فیض عظیم را ملاحظہ نہاید کہ اندیشیم بثت برین این کشت زار را بزر و فرم مزود و یکہ
آن غصہ را ادا شجا جست فرمود هر چند این موبت ہنوز چنانکہ باید و شاید در معرض شہود

جلوه گرگشته و قدرش معلوم نیست آناعتریب فراز و نشیب عالم از این نورمیں

بره و نصیب گیرند اوقات معلوم و مشهود شود که ترس و جود چه سوی هی در عرصه شود ظاهر فرمود

و هر یک از این مانند مهابا بن دراقع عزت جاودان رخشند و در خشند و ظاهر و عیان گذشت

قسم باان روی روش و جیین ساطع ببورمیں تا جهائی بر سر نهاده اید که گوهر ولای آن عمار

و قدر زار و شن و منور نماید سکرگم نماید خدار او علیکم التحیة و تہنیت و شنیده

اصفهان داماد پیک رحمانی ہوا ته اقا محمد ناشرم حلیہ بناه اللہ الا به

ہوا ته .

ای بندہ الی ازکرت مشاغل ابد ا فرصت ندارم چند روز پیش نامه خطبا بچریک

رحمانی ارسال شد درخصوص بنا، مزقد آن فاصله این سوال نموده بودیم چون بشیراز برسید

بادوسان محترم الی مشورت نماید ہر نوع که اجای الی مصلحت بدمامد بنا، نماید و صرفا

بارا این بعد ارسال میدارد ع متن

از قرار مکتوب سابق از شیراز مرقد ظاهر آن فاصله المیرا تغیر نموده اند ع متن

بواسطه حاب آقا محمد ناشرم صهر حاب سلطان حاب مشهدی حیدر حاب تا پسند تصنی

حاب آقا محمد جواد حاب آقا محمد رحیم حاب آقا عبدالوهاب حاب آقا سید عبد القنی حاب آقا محمد مهدی

حاب

جانب آقا سید حسن جانب سیرزاده احمد جناب سیرزا آقا جانب عبد الحمین علیهم السلام

۱۷۴

هو ائمه

ست

ای یاران عبد البهای محمد خدار که از کاس غایت سرست شدید و در بزم است مردان مگی
گشید از جام غایت نشیمه باقی داد و از صباوی موهبت حیات آزاده جستید ثابت عهدید
وراسخ میاق و مشاق مشا به اهالی افراق هر چند سر حلقة عاشق پراحتراقید و مبلغ
باز فراق ولی احکم تسد بعد از صعود از این حالم فانی وصال دائمی متقدّر و خلود درست لقا
ابدی محظوم و تحرر از خواست اینجان خلمانی مخرون گردید و از نصائب این حیات فانی لجون
نشود بالطف رحمائیه مسرور گردید و بموهبت ربانیه خوش شنود نشود احکم تسد در طلاقید

و در پناه رتب جلیل ایست رحمت علی ایست موهبت کیری و علیکم التحیة و الشفاء

مع معین بنیه

اصفهان جانب آقا سیرزا ناشرم داماد آقا شیخ سلمان علیه السلام

۱۷۵

هو ائمه

ای بندۀ بہائیت و چهل گشت و مضمون معلوم گردید یاران العیار اتحیت عبد البهای برلن
که نایت بحران بدرگیران مشغولت چندیست که از ارض صاد مملوکه بشارات خمله

مناجات بیم شتاق نزید هر چند سکاران نه چنان جبانی روا و اشتند که تحمل بیون

نمود بالطبع آن جمع آزرده اند ولگذسته و مظلومند و بال و پرسنسته با وجود این امید
چنین است که این سختی سبب سنتی نگردد و این تطاول وعدوان سبب کون ^{طعن}
شود زیرا این شهادت چنین بود و فرار بر این که اب سبب شعله آتش عشق گردد و جنا
علمت از دیاد و فاشود حال تیر چنین است این مظلوم در هر دوی هرف هزار سهم مسموم باشد
این سینه اینینه گردد و انوار محبت ائمه پیشوای علیه از عشرت خامدان پیک امین خزن ^{طعن}
شده در آنچه اید و شاید قصور نخواه گشت و علیک التحیه و لشنا ع ع ^{من بده}

اصفهان جانب میرزا ماثم داماد پیک روحانی علیه بآد الله الابی

ای صهر حضرت سلام نامه شمارید هیچ میدان که عبد البهاء بچه درجه عرقی دریایی مشاغل فوای
وشوافل است با وجود این اذکر ثبت محبت مجبور بر جواب و اجرای خواهش شاست
حضرت محترم مترب درگاه اسم اعظم جانب وزیر فی الحجتیه آیت ۴۵ و موقی بخدمت

و عبودیت جمال ابی و شرکی و سیم عبد البهاءست من از او سپایر راضیم احمد تنه صنعتی
بعوزان آمده آن برودت و گنودت زائل و شعله و حرارت حاصل شده از غیایات حضرت
نفسی آنها

خنی الاطاف امید چنانست که روز بروز این شعله روشن ترگرد و این حرارت محبت نم
 شدیدتر شود به این آنکه وقد سیمه خانم و طولی خانم و مسیره خانم از قبل عبد البهاء نیت
 نهاده برابی ابلاغ دارد و گویند حال بر نظام و قواعد موجوده مرتعیه در مدارس تحصیل نمایند اشاره
 هر وقت فرصت شد در شخصیت چیزی مرقوم نیگردد حال اباده همت نیست فی الحقيقة در ا
 تأسیس مدرسلی بجهت احتفال بمال فرض و واجب است اگر میاران النی در شخصیت
 میتوانند سبب وصول برخای حضرت رحایی هست احتفال چون در مدارس تحصیل
 حلم و هنر پردازه هم مشرب و اهم خوی بی او بآن گردند و علیک البهاء الابی رعی ^{تبصر}
 اصفهان جانب مرتضی قل جانب شیخ حسین جانب جلال جانب اجودان
 جانب میرزا خیل جانب میرزا مهدی جانب سفیدار جانب حاجی میرزا جانب هدایت
 جانب حاجی محمد جانب حاج عیید الغفار جانب الساہو جانب فرج الله جانب عبد العزیز
 جانب عذر ا جانب موسی جانب هرمز جانب آقا تمدن جانب عبد الرسول جانب جانب تهادی
 جانب میرزا حسین جانب میرزا ماثم صهر پیک رحایی علیهم السلام آنسه آلام
 هو اسر

ائم زیران الله عزیزند از اقوی ارنفس ساد در نهایت نهاده پیدا گشته در قلوب ثقی

۱۶۷ و شوی جدید افراط و در نتوس اهتزاز تازه ای آشکار گشتہ متأمی بود در نهایت سکون بعد
 حکم از زندگی. حال بحرکت نهی شد یاران آغذا آوازی نمودند و در این گلشن تقدیس شهنازی زدن
 که انان اگر بخلی متفق نداشتند بعتر از آنست که نخود شود مرده هبسته بهتر از افسرده و پژمرده
 زیرا مرده معذور است حول و قول ندارد ولی افسرده کی و پژمرده کی از سیاست سابقه و
 لاحقۀ حاصل گردد حال محمد خدا را که این تیرگی مبدل بر و شناوی شد و این افسرده کی
 با فروتنگی نهی کشت ایام جمیع امام در نهایت ظلام میگذرد در ظلمات ثبات که در قرن
 مذکور است مستقر قد لا يعلمون المبدء ولا المفتی ولا يطلعون بحقائق الاشياء
 وبالعاقبة يرجعون الى الحفريات الظلياء و الدركات الحسنه قد خسروا الحجوة الدنیاء
 و حرموا من آنسة الاخری فیا اسئلتم من هذه العفلة العمیاء اسأل الله بان يديكم
 الى سبیل الرشاد و يبور البصار لهم بالنور والاطماع من الافق الاصلی یاری ای یاران
 این او ان وقت آنست و سعی واجههار تا بجهد میمع آن همیزرا باهتزاز آرد و بفتحت
 قدس زده نمایند تر ویچ وحدت عالم انسانی کشند و مأیسیکانگی بشری نمایند
 یار و اغیار بیوارند و کاربرد رمند بیارت و در این گلشن جنت ابی با مدعی احسان نعمه و ادا
 بیوارند که گوشها محروم را زگردد و جمیع بشر احمد و هم آواز شود تائیدات غلیبه پایی پرسید
 و توقیفات

و توفیقات صهاییہ تابعیت اگر نفسی کلال آرد و یا آرام جو یہ خود را محروم نہ ہے

و علیکم الہباء، الہبی ع ع بنتی پیر

اصفہان جانب میرزا شمس صدر حضرت پیک رحمانی جانب شیخ سلمان ہندبائی

علیہ بہاء اللہ

ہواتہ

ای بندہ آستان ائمہ نامہ شمار سید و مالان و ماراج معلوم گردید این بین

گذشتہ ایام انقلاب بود در ایام انقلاب سراب آب شمرده بیش لہذا سخن و پریسا

از لوازم ایام ناما نیست ہرچہ بود گذشت متعلقین حضرت شیخ نهایت هر با

از قبل ہنا مبلغ دارید شہاب الدین مکتبی در اصفہان یاد ردمات بفرمائید و تبریز

اطفال مشغول گردید این مردم را زخم امور شمرید و چون را ہما باز شود و محاکمه متابع

گرد و شارش در حق بازماندگان حضرت شیخ خواہ شد ۹ جمادی الثانی ۱۳۳۷ غیلہ بہاء اللہ

بواسطہ جانب حسنی نان

جانب رفتقی میرزا شیرازی علیہ بہاء اللہ بے

سوانہ ای متہ بخوبی فائز حبک مولاک بہائیک و بدک و اندک

١٧٩
لهمَّ وَجَّاكَ وَاسْمُكَ وَاحِيَاكَ وَانْهِ عَذَابَكَ وَاعْطُوكَ وَاکْرَمْ مُثَوَّكَ اَنْ رَبَّكَ يَدِيَ مِنْ
لِطْفِي
سِتَّةَ الْمُرَاطِ مُسْتَقِيمَ طَوْبِي لَكَ مِنْ هَذِهِ الْهَدَايَةِ الْكَبِيرِ نُشْرِي لَكَ مِنْ هَذِهِ الْمُهَبَّةِ الْأَمِيَّ
وَطَوْبَالَكَ مِنْ هَذِهِ الْمُنْحَةِ الَّتِي مُبَقِّيَهَا اَوْلَى النَّبِيِّ وَفَرَّخَالَكَ مِنْ هَذِهِ الْمُطْبَيَّةِ الَّتِي هِيَ كَثِيرَةُ
وَسُورَالَّكَ مِنْ هَذَا الْاَشْرَاقِ الَّذِي اَذْرَالْآفَاقَ فَاخْكُرْكَبَ الْعَظِيمَ عَلَى هَذَا الْفَضْلِ الْجَيِّدِ
وَالْفَوْزِ الْمُبِينِ وَالْفَيْضِ الْقَدِيمِ اَنْ فَعَلْهُ عَلَيْكَ كَالْغَيْثَ الْمَاضِ الْمَدْرَارِ مِنْ سَحَابَ رَحْمَةِ
شِرْكَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَعَلَيْكَ الْبَهَاءُ وَالْأَبْيَانِ رَعِيْ سَاهِيْهِ
بَنَابَ بَيْرَزَا عَلَى خَادِمِ حَرَمٍ

ای خادم درگاه حق این خادمی تو از شاهزادگان عالم بر راست و این بندگی تو از سلطنت
جهان بتر زیرا این شرایطی جهان سراب بقیع است بلکه ستم نفع و لکن خادمی تو سلطنت
باقی است و حکومت سهادات عالیه قمع ما قال عبید و لکن الملوك عبید هم
و عبید هم اضمی له الکون خادما باری این جامه عبودیت روآه غریب قدیمه است و این بندگی
بندگی تاج و افسرشاہی جهان باقی اینست که اکمیل جلیل این عبد دلیل در درگاه جمال
مقام عبودیت است و اعنیم مبارات قیام بر بندگی این صبغه علی است اللهم وفقی

ذکر و تعریف پنجه از آنست الموقن اللہ یہ رخ شع ^{تسبیح}

هو الابی

ش جناب سلیمان علیہ بہاء اللہ الابی

هو اللہ

۱۸۱

ای سلیمان وقت سلیمانیت و هنگام کامرانی و درم شادمانی چه که کشور افغان
در نهایت وسعت و شدت عزوفان در خایت عظمت و سری محبت اللہ در کمال فرشت
بفضل جمال ابی براین سیر چلوس نما و تاج سروری بربرزیه انبیت سلیمانی اینست

شہزادی انبیت بزرگواری ع ع توانیم

هو الابی

او شہر جناب علی نقی کیک علیہ بہاء اللہ الابی ملاحظہ نہیں

هو الابی

۱۸۲

سبحانک الله رب العالمین انت اللہ ذی تجلی من انوار احدیک اجیت الموجرات و با سرائی
من مخلع . حامیک نوزت الملکات اسلک با کام الاغلام و نورک الارقام و جملک
ننور ، صراحتک نستینم و منیک الخیم و واستک العطی و وسیلک العلیا و ایک

اکبری ان تؤید عبک بذا علی التمک بعروفگ الوثق و موبنک اسجد، و شکر العلاء
 ثم قد رله کل خیر قدره لخیره خلدک و هیله ببرة عبادک واعطیته لسفرة کرامه لکلامک
 واجله ابا مسیحیها علی امرک و حکم اکت انت الکریم ذوالعطاء، والترجمی بالارقا، تفضل
 ماشاء و شکم ما ترد و اکت انت الفغور العظیم   ع   سیده

هو الابی

۱۸۳

ای خانه حدائق معانی تحمل الله علیک باشراق انوار جمال بیان الابی اگرچه بظاهر در کار
 فرق و اجران و میلانی صرف و حرمان لکن نی احقيقه در حفل ایران آنی و دوستان
 معمونی یادت ذکر و فکر انجمان است در وی دلخواهی مجان حقیقی حاضر حون شمع روشن
 پس ای یاران سجان سیپرش باشند ولقب خوش و امیدوار که قضل ملکوت ابی خلیفه
 عظیم و روابطین اجاء آنse از فیوضات رب قدمیت و شدید والبهاء علیک یامن شعل
 بیار مجتبه الله   ع   سیده

هو الله

۱۸۴

ای بندۀ آستان الهی از قضل غربت چون در دو آستان پاسنگ و هر دو مقبول رکاه است
 ولی در یکی پاسان حقیقی و دیگری مجازی از حق میبلیم که مجازت را پر حقیقت نماید و میزد
 عرض

مل فضل رکبت بعیزیز از خدا بخواهد که توفیق بر عهد و میثاق عایت فرماید ^{مع}
 مفتا نکنند ^{مع}
 حوالله

ش جاپ بیزرا علی خادم شاه ^{علیه السلام} آته الابی ملاحظه نمایند

هو اته

۱۸۵

ای خادم قبرستور آن جدت مفہوم و رس مبارک را محفوظ نمایند و ملاحظه دار چه که
 صد هزار پراغ آن مصباح را طائف و صد هزار شاه بندۀ آن درگاه مرتفع اگر چنانچه
 حال نور آن مصباح از انظار سوراست و از اشرار محجوب آماغریب آن نور جان
 افزود شود و آن شاعع حرارت ش عالم سوز قدر این فضل وجود را بدان و بشکرانه قیام نمایند
 و الیه السلام دلیل کل ثابت میثاق آته ^{مع} ستد پسند

هو اته

شیزار جاپ بیزرا شکری ^{علیه السلام} آله بجهی

۱۸۶

هو ال بی

آن بندۀ شکر رب غفور عنایاتش غیر تناہی والطفش بیان عوطفش محیط است و
 فبسلا ببسلا نورش سالم است و زیرش لامع از بندۀ اتفاق ایمان است ایمان است

و فانست پس چکونه بگرانه این عنایت لی نهایت قیام و آن نمود مگر تقدیر و سعی بشر
و مقدار طاقت زبان و بیان چون در کهربا پس تقدیر و بگرانه بپراز عرض
ستبله

۲۰۸

شیراز   جناب میرزا علی   علیه بهاء اتسه الابه

۲۰۹ بی

۱۸۷

ای بندۀ الی ملو و سمو جهانی امر تصوری و اعتباریست بلکه نبی و اضافی حل و خصیفی داشت
حال جانش و سمو واقعی در جهان و جهادان پس توجه بلکوت ابی کن تا بندۀ خصیفی داشت
نمائی و از تفاسع در زوۀ احلى می شد که ان ریکت بالافی الاعلی والبهاء علیک عرض

۲۱۰ بی

جناب اقا میرزا علی خادم   علیه بهاء اتسه الابه
ملاخله نماینده

۲۱۱ بی

۱۸۸
ای من استقل بالزار الموقدة فی بریة آنسیا، هر چند در کمال ستعمال مرقوم می شود چه که
یچو جمهور مجال نیست ولی انجذاقات قلبیه محبت احتبا، رحمن نخان درشدت فور نهست
که امواج بجز اعظم مشغولیات ارزیگر احتبا، رحمن یافع و حائل گرد دست ای عبدک ندا
علی الابال

میں الابھال الی باب احمدیگاں والضراعۃ الی سما، الوہنگاں والا شفال بذکر
والانجذاب بنفی کاں والترک بعروک والثبوت علی عہدک وپیشہ کاں والاسفار
علی صراطک والاسفارناۃ من انوارک والہت بلیغ لامرک والنشر لطیب ذکر
وٹنگاں اکت انت الکریم الرحیم الوہاب وعبادک روف رحم ع ش رشیدہ
ش جاذب میرزا علی خادم حرم ربیانی علیہ بھاء اللہ الابی ملاحظہ نہیں۔

۱۸۹

بھے

ایجاد حرم مطلع انوار اسم عظیم در پیش چیزی مرقوم شد و حال نیز این نامنگاشتہ میشود شکر
کون حضرت احمدیت را کہ بین موهبت مفترکر کشتے و بین خایت مشتر خادم در کاہی کہ
مزار تقوس سقدس است و مدفع ارواح مجرزادہ نفحات الفطالع از تراش استشام
میگردد و نائم روی بخش حیات از عبارش استشاق میشود مطلع انوار حب الدین و
الطا ف غیر معاہی طولی نفس زارہ کاک المقام المقدس طولی لاثام قظر من تفحیت لمعنیۃ
المنشیہ من ذکر الموقع الاصدیق و بشارۃ النفس فدمدن حوله قلب خاضع و کل
خاشع و قلب محترق و حشائی طہب و دموع نسبیم و کبیة مخد طرم علی کاک المخلویۃ لمعنیۃ
الکی اعترفت بذار مجتبی ربها و ذات من شہادہ صرفۃ الرزاق عبد البیان ع
متقابلہ

آنچه فتها آهل مقربین و خاتم مقصود علاوه علیتین است جانب شیخ بالوکاله مجری نوداز
قبل شاد در روضه مبارکه بالتبایه شمعدار و شن کرد و همین ماکل درین شخص با تبایه از جانب
رفع رفع و شاد جمیع دوستان و مداران ارض شین در روضه منوره زیارت مخصوص نودیم
فاستبشره وابنه البشارة العظیم و هذه المحبة أجزأها وهذه المخطیة النوراء والبیان

وعلی احیاء اسره عبد البیان ع متہ بته

هو الا بھی

جانب میرزا محمد علیسہ بنا و آتشہ الابی ملاحظہ نامی

هو الا بھی

۱۹۰

اللی و ربی و رجایی و غاییه امالی اسلک بفضلک و حمکانی کی خصقت بھا خبرہ بتک
و ترکیتی اغذیه عبادک و بیوہگان لکبیری کی استفنا، بنا و جوہ احیائک و بنورک القیدم
و جماکانک الذی تحبل بیمام مخنی عن العبار اناظرین و میوح ویعنی فی الملکوت الاعلی رفیقه
الابی جبروت الغیب لا ہوتہ الائسی بان ترل مل عبادک ہذا مکل حمکانک وجودک
واحیانک و تؤییدہ علی الاستقامة خلی امرک و التبیث علی کلکانک و تؤییدہ حستہ الدینیا
والآخرہ و تبارک لہ فی کل شئونہ و تحملہ محفوظ مصونا فی صون حمایتک و منسوہ لابنیت
نین

میں رحمائیک اکت انت النفل اب جواد الکریم از حیم رب بیت قدی و اشد
از دی علی خدمتہ امرک واجعین من عبادک از راسخین عبد الباء ع
ولمع تجھیتے و تکبیری الی حضرت رفیعی الر فیع و مل رلی ان یوقسہ علی اهل، کلمتہ پنیا
عبد الباء ع متابعہ

هو ائمہ

سیڑراز جذب کر بائی حاجی علیہ بباء، اللہ الابہے

الله ابی

۱۹۱

ای ماڈی بیل ہدایت پیک غایت ہست و عالم موہبت و مژہ شجرہ جھست
چسب یا نفوس کہ در طلب ہدایت کریستہ ولی چون خلوص نبود محروم مانند و بیانفس
کہ بجز داستان دشہ شاهزادی دویدہ و از کثر عطا نوشید و از شهد صفا چشید چون تو از آن

نفوسی شکر خدا کن ع ش متابعہ

هو ائمہ

۱۹۲

پواسطہ آقا پیر رہنہ فرم حرم مبارک جذب خواجہ محمد اسماعیل علیہ بباء، اللہ
هو ائمہ ای نسیم بزرگی ۱۹۱ دست سیڑراز برگوہ خداوند بکاره بندناویش

نکه شبهه آفرینش فائزگشت و دیده بیش گسودی دروشل ران الی پذیرفت و در
عایت پرورش یافته حال سزاوار ایست که دمی نیسانی و نفسی رحمت بخوبی شب
م شهر دروز مانند شمع ببوری و نورهای است بجمع مبذول داری بجان و دل در فکر نشر فتحات الله

ب ا ش س ع ع م ن ا ب ل د ه

آو الابی

جاذب عبد الکریخان علیه بسماه اقصه الابی
ملاظه ناید

هواسته

۱۹۳

ای بندۀ درگاه الی چشم گشنا مشاهده آیات کبری نمای و گوش گشنا اسماع نعمت
ورقاگنی فخر وجود بسیار روشن و غیر است و کوکب عزت امراته درشدت طبع
چون نیز فلک اثیر بحر الطافت که مو اجابت و نائم بیزدانست که متوجه از منبت احست
این آیه را غنیمت شمار و این فرصت را از دست مده غفریب طیور وحدت باشیان باش

ا ح دیت پ ر و ا ز نماید و ال ب ها، م دیک ع ع

از قضل ملکوت ابی مید واریم که آنجا بخون شمع روشن در انجم حالم ببوره سلطان ولایت
گرد و بنیت قدس محکم انس بایرا به احتمیه اتساب غصه جهانی و غصر روحانی ااشتہا
لهذا

لند اباید بعون و عنایت جمال‌القدم چنان بشور و جوش و لوله و شوئ آل که هر نفی را ملائمه
فرمائی روح‌گشی و جان عطای‌نمائی و بروح و روحان ادری و بالهای علیک مع مع
مت مرثیه ۹

شیراز جا ب اقا میرزا ضیاء الدین خادم شرق الاذکار علیه‌باها آته‌لا بی
۱۹۲ هـ

ای ثابت بر پیان نامه‌لی که در نهایت عجز و اکسرا مرقوم نموده بودی واصل بین دیار شد
معانی صرف تبلیغ و تصریع بود و مقصدا و آهل موقوفیت بر خدمت امرزاد و اجلال و این
اعظم موهبت عالم انسان احمد ته نور بهایت کبری را با عن جه میراث داری و بنیج
قویم و صراط مسیت قیم ساکنی از کاس تنیم سرستی و از نماه معین سیراب و نجات
شرق الاذکار مشغول و از مادون حق بیزار جا ب اقا میرزا اقا عم کامکار را بالطف رت
محترم امیدوارکن و پیغمبین کیمی غریز الهی والده محترمہ خدیجہ را بمنیات قدس بیدارکن و اقا
میرزا بناهه الدین را بالطف دلبر ناز نمین مرشد دده و امید از ربت کریم چانست که جد بزرگ آقا
میرزا محمد در جهان ابد سرم عرقی بخاطر الطاف رت واحد احمد کرد و پیغمبین پدر نصر پور نیرزا
دانه امکوت همراه مخفیت مستغرق شود باری تو و برادر صراحت باید هر دو چنان بجهت

فیام نمایند که روح مقدس آن دو جان پاک در عالم تابناک مسرور و فرخاک شود و لیکن

البهاه الا بہے ع ع س نجیب

ش جذب نیرزا ابو قاس ساعتاز محله بهاء اللہ الہ ملا خطيیب

او الا بی

۱۹۵

آن شغل باز محبت ائمہ ساعت که جسم منجده و فلز مسلط قوت بسب نظر و تربیت اهراه کرست مطلع
دارد با وجود اکنه جسم نشیل است اوقات اتحادات کو کب جیل رامین نماید و بشیر و رب
طیوع نیز فلک اثیرگرد و چون حرکتی خفیف و ضعیف در جسم ثقلی حاصل شود چنین مژلی
حصول یابه پس اگر حرکت شوی رو حانی در جسم انسانی که بنشاید روح این عالم غصیر است
ظاهر شود چه آثار باهره و کمالات لامعه تحقیق یابه پس زند انجواه که تربیت الهی و قوه لی
سبب حرکت و بجهة ایک انسانی کرده و رصد حرکات کو اکب ملاعنه و تجویم حکومت ابھی سو
و چون روح پر فتوح علیت حرکت و تجزی

جسم حالم امکان باشی والبهاه علیک

و حمل کل من ثبت حمل حمد ائمہ

ویاقه عباخ سماله

او بیه

ہو الا بھی

۱۹۶

ایسا شہ جان سوچتے جمال رحمانی ایک ربک علی ابتو، مرضا، و اصلہ، ذکرہ دبیل ہے۔
 جان و مال و غلت و منال اگر از دست رو و اعظم توفیقات الیہ تھت و اکبر ناید ت
 ربائیہ چہ کہ این مقام رتبہ فدا، کلی است کہ اعظم اہل اولیٰ، الہبیت ابنت کہ خضرت
 اعلیٰ روح العالمین فداء در حسن القصص قیوم اسما، خطاباً لجمال اللہ الہبی میفرید پہنچا
 الکبر قد فدیت بھی کک وہ تھتیں الہ القتل فی سبیک والسب فی محبک وانت لکا
 : بحق و اتر و ح و الہبی، علیک رع و سلام شہ
 ش جذب میرزا ابوالقاسم ساعت ساز حبیہ بہا، اللہ الہبی ملا خلیہ ہائیہ

۱۹۷

ہو الا بھی

ای بندہ حق ہر چند بندہ ہر تو در شینی مادر سین یعنی ولایت سوریہ آٹا فی احتجفیدریا بکار
 یک شہر یم و متفق یک شہر در محفل ایشیم و از جام عمد سرست در جنت ابی دلیم
 و در کشن الطاف وارد پس محمد کنیم خدار ابراہیم ہدمی و الہبی علیک رع و سلام شہ
 ہو اتھے

جذب میرزا ابوالقاسم ساعت ساز حبیہ بہا، اللہ الہبی

دُنْ اسَتْ تَلْمِحَلْ وَتَرِي تَشَتَّتْ شَلْ وَتَفَرَّقْ بَعْبَيْ وَتَهْتَ فَسَبِيْ نِي بَهْرَانْ مِنْ فَرَكْ
وَوَصَّاكْ وَبَعْدِي عَنْ مَلْكُوكْ وَحَسَرَاتِي وَكَرَانِي فِي بَيْدَاءَ، اِحْرَانْ مِنْ قَرْبْ جَوَارَكْ
اِيرَبْ اِيدَنْ عَلَى ذَكَرَكْ وَثَنَائِكْ وَنَطْفَنِي بِجَادَكْ وَنَغْوَنِكْ بَيْنَ خَلْكَ وَأَخْلَصْ وَجْهِي لَوْ
اَكْرِيمْ يَارَبِ الْعَظِيمْ اَكْتَ اَنْتَ اَلْرَحْمَنْ الرَّحِيمْ اِيرَبْ بَهْدَاعِدْ تَوْجَهْ بَلْكُوكْ الْاَبِيْ
وَنَطْقَ بَاشَنَهْ وَأَعْرَضْ عَنْ الْمَوْى وَسَرْعَ الْشَّاطِئِي بَهْرَالِدِي وَشَرْبْ كَاسْ الْوَفَاءَ
اَدَرَكْ بِعَنْكَلَكْ وَجُودَكْ يَارَبِ الْاَصْلِ . . . عَعَع

از تَهْرِيْكِیْسْ لَرْمَزَ اَنْرَمَیْسْ سَوْالْ نَوْرَهْ بَوْدَیدْ این عبارت از جمله عبارات شیخ مرخوست
که در جواب سوال از قائم مرقوم فرسوده اند جمیع فقرات در آن وردۀ جوابیه جانب شیخ نفضل
شرح و تفصیل و تفسیر شده است و موجود است و مقصود اینست که رؤسای شیخیه
کم اقرار نمایند که این بیانات شیخ را نیفهمند اوقات آن شرح و تفسیر نشر شود یا آنکه
شرحی رؤسای شیخیه مرقوم کنند در هر دو صورت جهشان ثابت گردد حال ثبماً این رؤسا
مثل پسر حاجی محمد کریمان و غیره مستقل و قتابع مراجعت نمایند که شرحی در این بیانات
جانب شیخ مرقوم نمایند و یا آنکه اعتراف بر صدم فهم کنند چه که مشهور شد که از حاجی محمد کریمان
سوال

سوال نوده بود مذکفه بود که من نیز هم و هر کس بخدمت خاص خواسته بود
این خلا بتوانسته ایع ^{متباشه}

هو اته

جذب رائز اقامیرزا ابو القاسم ^{علیہ السلام} الله الابه

۱۹۹

هو الابه

ای رائز مطاف مذا اعلی شنگن جمال قدیم رتب کریم را که مافت عبیده را
طی نودی تا بطن مددود و مقام محمود ^{ستاد} حضرت مسعود وارد شدی و بصر را بـ^{بـ}
آبات کبری در آن عتبه مقدسه روشن فرمودی پس حال ارمنی از نعمات قدسین فـ^{شـ}
مقدسه بردار و بیلاد اته توجہ ندا و هر کیرا از پیام الهی که در صفات عدو و میثاق بر تاز
مندرج و مندرج هست بده منذکن یعنی کل را بثبوت بر میثاق دلالت فرمایم جیوش نمایم ^آ

از مکوت ابی سجوش آیه ایع ^{متباشه}

هو اته جذب اقامیرزا ابو القاسم ^{علیہ السلام} الله الابه بـ

هو الابه

الله الهی ای جد آمنت بک، بـ^{کـ} و اقفت ال وجہ جملک الاعلی و خلسته بـ^{کـ}

لملوک الابی و تثبیت بالعروة الوئیی و ملکت بذل رداء الکبریاء و استفت
 شریعیک التوراء و ثبت علی یعنیک العظیم الذی اخذته فی خلق الشجرة الائیا، ایت
 اخرینی عین رحایک الواقیة للارجایا، و انظر الی بحقیقت رحایک الذی احاطت شایا
 و احاطتی من کل البداء و قی الترزل والاضطراب یارت الارباب ایک ایشانکیم
تسبیح

الرحیم العزیز الوفا بع ع

ہوا لا بے

شیراز جناب میرزا ابوالقاسم . صلیسہ بهاء اللہ الابی

۲۰۱ ہوا لا بی

ای جناب ابوالقاسم در ارض مقدس بودی و مشاغل عظیمہ دیدم مرادیک با وجود این نهضو
 برتر نرسیده استدھاری مکاتبه نموده اید ولی چه چاره باشد بعد از امکان سبب سرور وجود
 قلب یاران و حکیمان را مجری داشت و این قوت و قدرت و سلطوت و سلطنت را

بییو صفات محبت چال قدم باقیه اند

نعم الاقتدار الاقدار تسبیح

ع ع

ہواته جناب

۱۷۴
هو اته

جذب حسین سلیمان جذب اقا میرزا ابوالقاسم علیہ السلام الابی

هو الابی

۲۰۳

ای حسین جانها فدای اسم تو ابن نام محترم در کور فرقان حلم برخیلوم مکرم بود و ^{بیان}
 این کور رکن اول از اسم عظیم ملاحظه کن که چند ربارک است هر چند بعضاً تغییرات
 ول در حقیقت شمس افق کبریا، وعظت جمیع اماء طائف حول ابن اسم وکل صفات مشتق
 از لفظ ابن اسم تفکر لسترف اسرار الله المقدار المیمن القیوم ^{معبع}
^{تسویه}
 هواته

امه الله ضلع جذب اقا میرزا ابوالقاسم علیہ السلام الابی

هو الابی

۲۰۴

ای امه الله ورقه موافقه با جذب اقا میرزا ابوالقاسم در کمال روح و ریحان وارتفعه ^{بیان}
 نورا، ارض میضناه گشت و چون خاک در نایت خنوش و خشوع در آستان مقدس
 حول رونسہ مبارکه نشد و بنا پیت نضرت و تبیش طلب الطاف بجهة اجاءه
 واسد عالمی غفرت بجهة مساعدین خود و در جمیع احوال بیاد مسئلان بود و بالذیاب نیز

نیارت نمود از درگاه احمدیت بستای عمر و نیاز استدعا قبول ریارت اور پنجم
ولایہ و راری کشمیر ائمہ قبل القاصد و سویب ملی عادہ لخیصین و احمد رتہ رب

العلیین ع ع تسبیح

۲۰۳
هو اته

ورفعه شریعه صبیۃ جناب اقا پیرزادو ایشان اسم ائمہ العاقیۃ علیہما بهاء اللہ الہ بھے

۲۰۴
هو الہ بھی

۲۰۴
هذا ای ورقہ شریعہ شکر کن حضرت رب حضرت را کہ چین پری بتو غایت فرمودہ کہ افسن
الی کریبانی پا کر دارد و ہمی بلند تراز کو اکب افلاک با وجود این درضیوع و خشوع چون مرکر کن
این فیست الہ فیض الطاف مخصوصہ رب قدمیم او لاسبب وجود تو بود ٹانیا حلت ہائیت بخود
شود و توجہ بمقام محمود و در حوال مرکز دائرہ غیر مقنا ایہ سیاد تو مسئول بود دیکر سبڑا ز

پر تصور تو ان نمود لا و اته و ابیاء علیک ع ع سبڑا

۲۰۵
هو اته

۲۰۵
هذا جناب محمد رضا ابن مرحوم اختر علیہ بھاء اللہ الہ بھی
اته ایہ سیاد من تعلق با هر اب ردا، اکبریاء سبع و قدس وہل باسم رب اجنبی
الله یا

العَدِيمُ وَقُلْ سَجَانُ مِنْ أَنْثَى النَّثَأَةِ أَعْظَمُ وَقَدْرُ الْآخِرَةِ وَالْأَوَّلِ سَجَانُ مِنْ أَفَامِ الْجَهَنَّمِ
الْكَبْرِيِّ سَجَانُ مِنْ خَلْقٍ فَوْقَى سَجَانُ مِنْ مَدَارِسَاطِ وَرْفَعِ السَّمَوَاتِ الْعُلَى سَجَانُ
مِنْ وَضْعِ الْمَيْرَانِ وَحُشْرُ مِنْ فِي الْوُجُودِ فِي لَهْشَاهَةِ الْأَخْرَى وَادْخُلِ الَّذِينَ آتَمْنَا فِي جَهَنَّمِ
وَالْغَافِلِينَ نَلِيْجَمِ وَعَذَابِ وَبَئْسَ عَبْسِيَ الَّذِي كَذَبَ وَافْرَى

هُوَ اَتَهُ
— تَسْأَئِرَةٌ

ش جَنَابُ اَقاً مُحَمَّد رَضَا عَلَيْهِ بَرَاءَةُ اَللَّهِ اَللَّهُ اَللَّهُ بَهْ

۲۰۶ هُوَ اَلَا بَسِي

اَيْ بَزَّهُ رَاضِي بَعْصَنَهُ حَيْنَتْ رَضَا، اَعْظَمُ مُوْبَتْ جَهَنَّمِ اَبْسِتْ وَلِلْعَنِ اِنْ حَفَتْ كَهْ بَهْ
اَعْظَمُ مُنْفَتْ عَالَمِ اَنْ نَتْ مُشَكَّلَتْ پَهْ كَهْ بَهْ يَارِصَبْ وَنَحْسَتْ حِينَ اِسْخَانِ سَلَومِ وَضَخْ
گَرَدْ اَسْلَانِ بَوْفَكَانِ عَلِيْنَهَا لَهْضَلِلِعَظِيمِ وَاَعْمَدَهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَالْبَاهَه، تَدِيكُ

— تَسْأَئِرَةٌ
هُوَ اَلَا بَسِي

ش جَنَابُ اَقاً مُحَمَّد اَبْنَ نَحْرَ عَلَيْهِ بَرَاءَةُ اَللَّهِ اَللَّهُ اَللَّهُ بَهْ

۲۰۷ هُوَ اَلَا بَسِي

اَنْهَمَهُ مُهَمَّدِ بَاهَشِ مُحَمَّدِ بَاشِ ثُلُجِ دِيْنَپَالِ وَبَرْفَدِ رَقْلِ بِيَالِ فَرَادَانِ وَبَهَامِ بَاهِ

و وحش شرده در کوه و صحراء خشکی و دریا بجهه و حساب ولی سند راتش خوارو
 قتنس آتش خواه نادر و گیا ب بیار تکنند رپره سوز و ساز شو و قتنس آتشکده
 راه آتشی بجان مخدوان زن و صلائی به متحبان اگرچه مخدوان و مخدان در بوم
 بیان چنان فیضه ده و بخ کرده و مرده اند که جز نیران شعله ای در آنها تا پیر نماید
 والبها علیک رع رع تعاون

سیار جذب آقا میرزا ابوالقاسم ساخت ساز علیه بآنه آته الا بجز
 ۲۰۸

ای ثابت بر پایان نامه رسیده و مضافین معلوم گردید محمد بن خدارا که در سیل اندر گرفتار شد
 متروک و خانه نشین گردیدی و اوقات غیرزابر چهار یکی ت و تریل آیات محصور فرموده ای بنا
 نفت علیی شایان هزار شکر از است نامه ای سابق از جهت عدم افیت راه رسیده
 و از لایابه جواب مختصر آفله بر گی از آن مرقوم میگردید حال احمد نه این نامه رسیده و از
 سریعانی حداوت روئی حاصل شد کام جان شیرین گشت و مذاق و مجدان شکرین شد
 الی الی ان عبد که زاقد تجریع کام ابداء، فی سیدک و دان مرالرزایی محبتك قداسته
 شهادت، و سبر علی چهر الفضا، و هضرم بناد محبتک بین الملا من سبکم الله صوع من لحسون

وَعِيهَ بِهَا أَلَا بَيْ عَعْ تَبَرِّهَ

۱۰۷

پراستہ اُنہا میرزا مادھی

۱۰

وتوسط امة الله زیور سلطان حرم جانب یزرا ابوالقاسم ساعت ماز علیها بناهه

۱۰۷

ای امّه اته محرون بیا ش معموم گرد روی مخراش و سر گک از دیده مپاش آو و نین
مکن و تھان و خین نما آزده گرد افسرده مشو پژمرده بیا ش ریز افرند و بندت با غوش پدر
آسمان ل شافت و در حکوت رحانی رخ بتافت و حضرت رب قبّوّم او را بحال نوازش بست
نمود بتا ترا ایشی نه اصل بجا تاست احمد ته بختیه زندگانی در حکوت رحانی فائزگشت
بگز نقصه از نبات بھانی بیات و همانی و زندگی جو وانی در عالم میزد امیت آنبو بہت بیتر